

Rouchovanský ZPRAVODAJ 1 2020

Vážení spoluobčané,

právě končící rok 2020 se do naší historie zapíše jako jeden z nejpodivnějších roků. Všem nám do životů zasáhla krize spojená s novým koronavirem. Jedno vládní nařízení stíhalo druhé, ale boj s touto nemocí byl především na zodpovědnosti každého z nás. To, že naše obec prochází pandemií se vztyčenou hlavou je především vaše zásluha, vašeho přístupu, vaší zodpovědnosti a vašeho respektu k ostatním spoluobčanům. Za to vám patří velký dík.

Chtěl bych vám popřát do nového roku 2021 hlavně hodně zdraví a spoustu nezbytného štěstí. Letošní rok nám neumožnil se tak často setkávat při společenských a kulturních akcích v Rouchovanech a okolí.

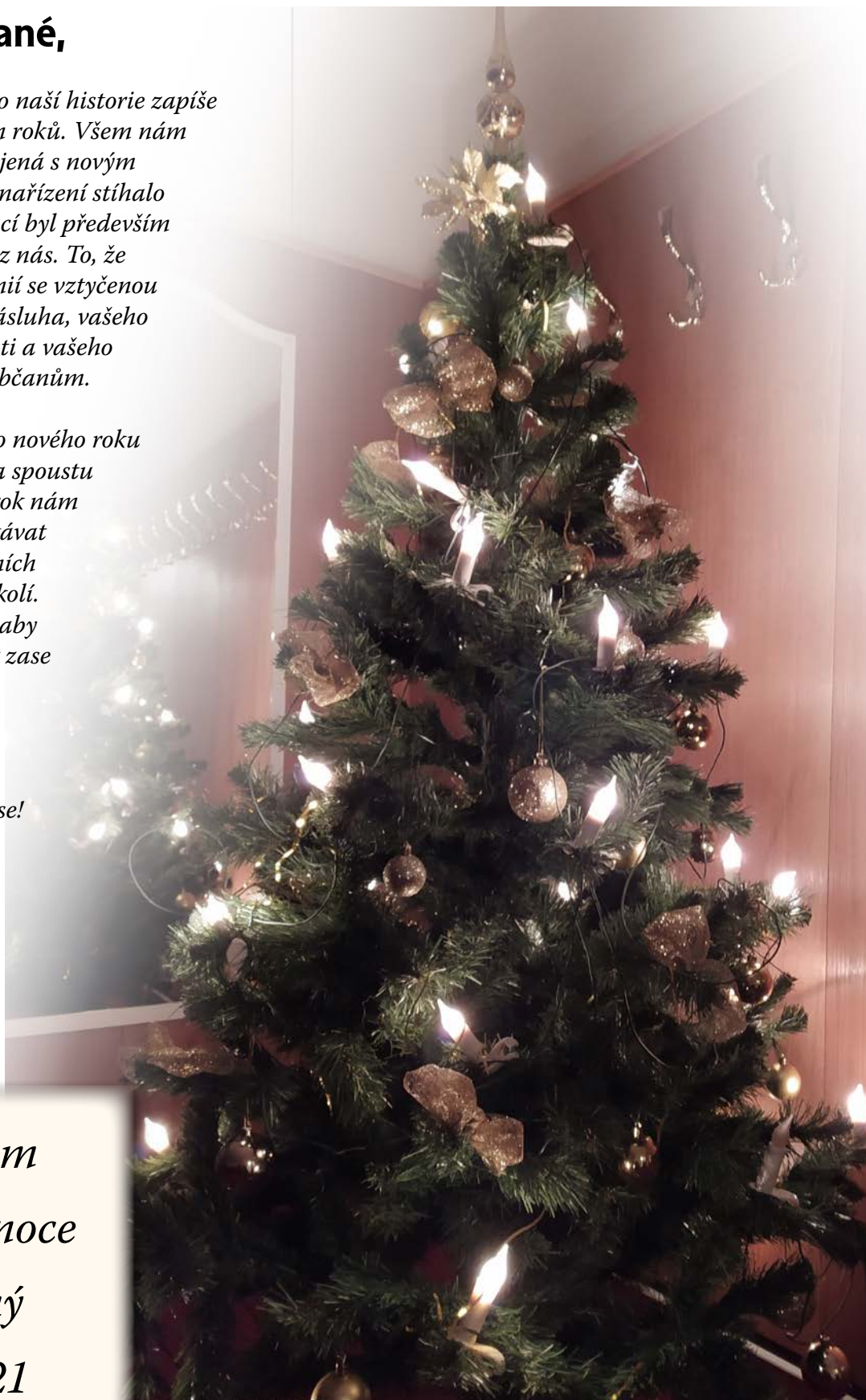
Věřím a přeji nám všem, aby v tomto směru byl nový rok zase úplně normální a my měli možnost si ten ztracený rok 2020 plně nahradit.

Vážení spoluobčané, držte se!

*Společně to dáme,
o tom nepochybují.*

Ing. Vladimír Černý
starosta

*Přeji vám
Veselé vánoce
a klidný
rok 2021*

Vážení spoluobčané,

V úvodu Zpravodaje jsem napsal, že rok 2020 byl podivný. Přestože byl podivný, život v naší obci se nezastavil. Po vstupu do Nového roku a krátkých dvou měsících leden a únor nás, myslím že všechny zaskočila pandemie koronaviru. Nikdo jsme na ni nebyli připraveni. Téměř se zastavil život. Ve zprávách jsme poslouchali o tisících nemocných v Itálii i jinde. Hledali jsme cestu jak se pandemii bránit. Doporučení o ochraně rouškami jsme však brali vážně. A to je přesně bod o kterém chci psát.

Milí spoluobčané,

je mi ctí na tomto místě poděkovat nejmenovaným ženám a dívkám a pánům, kteří se dobrovolně přihlásili a pomáhali se šitím roušek. Našili jich tolik, že počet stačil pro naše občany i pro 2 domovy důchodců. Je to projev sounáležitosti, obětování a ochoty pomoci v době nouze.

Samozřejmě poděkování patří všem kdo přiložili ruku k dílu i jinde. Pomocí sousedům, dodržováním a respektováním nařízení a pravidel.

Po opadnutí pandemie jsme se nadechli k normálnímu životu a radovali jsme se z setkávání. Fotbalisti reprezentovali obec a vcelku dobře. Začaly znovu pracovat spolky. Dětem však chybělo loutkové di-

vadlo (věřím, že nejen dětem). Život běžel normálně. Naši hasiči po celou dobu renovovali zásahovou cisternu TATRA. Tuto cisternu dostali darem od Krajského hasičského záchranného sboru z Třebíče. Věřím, že bude sloužit stejně dobře jako cisterna KAROSA, kterou postoupíme dál k využití někam do jiné obce dle pokynů ředitelství HZS. Chtěli jsme cisternu posvětit při příležitosti Půlnoční mše svaté, ale nařízení nám to neumožnilo. Tak alespoň fotogalerie.

Informace z obecního úřadu

Naši turisté zvládli uspořádat odloženou Rouchovanskou 25. O tom Jiří Voborný dále.

O tom, že jsme překonali strach pandemie a plně jsme věřili, že je vše za námi, naše mládež, a díky za to, uspořádala tradiční pouť. Organizátorům i mladé chasě za to děkujeme.

Přišlo září a před námi byla čísla stoupající počtu nakažených a bohužel avizovaná 2. vlna pandemie byla tady. Čekalo nás nelehké rozhodnutí. Hode dělat nebo nedělat. Organizátoři po zvážení nastalé situace nakonec rozhodli Hode nedělat. Přijaté rozhodnutí velice nelehké, ale s odstupem času se ukázalo jako předvídativé. Záhy byl vyhlášen nouzový stav. V září také proběhlo zasedání Zastupitelstva Kraje Vysočina a to dne 8. 9. 2020. Na tomto jednání bylo přijato pro naši obec důležité usnesení. Stanoví, že naše Obec Rouchovany byla se svojí žádostí zařazená do Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb (viz *dopis na straně 6*). Znamená to, že naše žádost o zřízení 60 lůžek v domově pro seniory a 60 lůžek v domově se zvláštním režimem (klienti s Alzheimerovou nemocí) byla úspěšná a naděje na Domov důchodců v areálu bývalé Hospodářské školy začíná ožít.

Všichni jistě máte na paměti několik opravdu suchých roků, kdy jsme sledovali nedostatek vláhy

a málo vody ve studních. Naše snaha o zabezpečení dostatku vody pro Rouchovany a Šemíkovice nás dovedla k vyřízení Stavebního povolení pro kompletní výměnu vodovodního přivaděče ze studny od Krhova k vodojemu nad naší obcí (viz *kopie mapy na str. 7*).

Součástí projektu je kompletní výměna potrubí o vnitřním průměru 125 mm na potrubí větší o průměru 150 mm. Materiál bude v provedení silnostěnném a bude u něj při řádném uložení zabezpečena i dlouhodobá trvanlivost.

Starý řád nás zásobuje už téměř úctyhodných 70 roků. A litinové potrubí dokáže i takhle zarůst. Odborně se tomu říká inkrustace.

Součástí projektu je také výstavba nového vodojemu se dvěma komorami s objemem 200 m³ vody každá. Pro zajištění dodávky pitné vody na 24 hodin je to nezbytně nutné a navíc počítáme také s dalším rozvojem obce. Na Státním fondu životního prostředí ČR leží naše žádost o dotační podporu celého projektu. Žijeme s nadějí, že uspějeme.

Na koupališti, kde jsme se dočkali plné hladiny vody v rybníce, téměř na konci sezony, jsme zahájili úplnou rekonstrukci sociálního zázemí (WC a sprchy). Po mnohá léta užívání nás začala zrazovat ležatá kanalizace. Také žlábek místo pisoárů a další zastaralé hygienické zařízení již neodpovídaly dnešním

požadavkům na řádnou hygienu. Zde jsme získali dotaci 50% od Ministerstva pro místní rozvoj ČR z programu podpory cestovního ruchu. Náklad celkem činí 4.524.889,86Kč bez DPH.

Oprava chodníku u hřbitova

Po výstavbě nové zdi okolo části hřbitova nám zůstal komplet zrušený chodník. Letos jsme přistoupili k jeho opravě. Udělala jsme z části také nájezd pro kontejner na odpad ze hřbitova to vše nákladem za 486.649,90 Kč včetně DPH. K financování této akce jsme využili dotaci Kraje Vysočina z fondu Vysočiny, program Obnova venkova Vysočiny ve výši 127.000,-Kč a tímto bychom rádi za tuto dotaci poděkovali. ►

Obecně závazné vyhlášky obce Rouchovany přijaté a schválené Zastupitelstvem obce Rouchovany v roce 2020

Obecně závazná vyhláška č. 1/2020 o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí tato vyhláška byla přijata na zasedání ZO dne 14. 9. 2020 a nabyla platnosti k datu 1. 10. 2020. Touto vyhláškou byla zrušena úleva – osvobození od placení daně z nemovitosti z orné půdy. Na naši původní vyhlášku, kde byla orná půda od placení osvobozena nás upozornily dozorové orgány a doporučily tuto přepracovat.

Obecně závazná vyhláška č. 2/2020 o stanovení o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Rouchovany. V této vyhlášce obec definuje jakým způsobem musí být nakládáno s odpadem, který vznikne z běžné činnosti a provozu domácností. Stanovuje umístění sběrných nádob, systém svozu a další náležitosti včetně provozu sběrného dvora odpadů. Povinnosti občanů ohledně likvidace odpadů se nemění. Právní osoba nebo fyzická osoba podnikající v obci Rouchovany a na k. ú. Heřmanice u Rouchovan, k. ú. Rouchovany a k. ú. Šemíkovice je povinna si smluvně zajistit odvoz a odstranění odpadů vzniklých při její podnikatelské činnosti a/ nebo odpadů co do povahy složení podobných odpadu z domácností (dříve „směsné komunální odpady“) prostřednictvím osoby

oprávněné k provozování zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu odpadů dle Zákona o odpadech č. 185/2001 Sb. §14 odst. 1 v platném znění nebo § 14 odst. 2 v platném znění.

Obecně závazná vyhláška č. 3/2020 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. V této vyhlášce jsme zachovali ustanovení o tom, že občané trvale přihlášení k pobytu v obci Rouchovany za likvidaci odpadu neplatí. Nadále zůstává také ustanovení o tom, že majitelé rekreačních objektů za odpad také neplatí. Pokud by měli platit, dopouštěli bychom se diskriminace.

Obecně závazná vyhláška č. 4/2020 o regulaci hlučných činností a používání zábavní pyrotechniky. Tato vyhláška nahrazuje vyhlášku předchozí. Obsahem je zákaz hlučných činností o nedělích a státem uznávaných dnech pracovního klidu v době od 9:00 – do 14:00 hodin. Ohňostroje a dělobuchy pak jsou povoleny jen na silvestra a na tzv. Čarodějnice.

Vyhlášky č. 2-4 byly schváleny na jednání ZO Rouchovany 15. 12. 2020 a nabývají platnosti 1. 1. 2021. Uveřejněny jsou na úřední desce obce a na internetové adrese obce Rouchovany www.rouchovany.cz. **Případný zájemce o tisk vyhlášek může vyzvednout na Obecním úřadě.**

Informace z obecního úřadu

Milí spoluobčané,

neustálá modernizace, nástup nových technologií nemíjí ani život v naší obci. Ke konci roku jsme nuceni řešit přechod na jiná vysílání televize. Snad to vše zvládneme. Kde nás bota tlačí víme. Po vzoru několika jiných obcí se zaměříme na vyprojektování a následně na vybudování optické sítě pro rozvod internetu i televizního signálu. Byli jsme průkopníky v kabelové televizi a musíme dohnat vývoj v optice. Chceme obec modernizovat. Před podpisem je smlouva na odkup sokolovny do majetku obce. Co se sokolovnou? Věřím, že se dobře poradíme.

Překonali jsme první vlnu covidu a jistě se nenecháme otrávit vlnou druhou. Díky Vám a Vašemu přístupu se u nás epidemie nerozbujela. Nenecháme se zastrašit.

Máme i dobré zprávy. V tomto roce jsme přivítali rekordní počet nových občánků a na nové se všichni těšíme. Těšíme se na Nový rok 2021 a rádi bychom zapomněli na rok minulý.

Věříme, že zase nastane doba, kdy nebudeme nuceni přemýšlet nad tím, co je zakázané a co je ještě povoleno.

Vážení přátelé,

protože příležitostí k poděkování slovnímu nyní není mnoho, děkuji tímto spolupracovníkům u Obecního úřadu, zastupitelům. Zvláštní poděkování patří také všem učitelům a učitelkám ve školce a ve škole, za zvládnutí celého roku.

Rád bych Vám popřál veselou mysl, nalezení opory v rodinách, srdečný pozdrav od sousedů a známých. Přátelé, žijeme v naší obci Rouchovany a Šemíkovice na jedné hromádce. Tak se to alespoň dříve říkávalo.

Přeji Vám, ať u „nás“ prožijete celý rok 2021 ve zdraví, klidu a míru.

Ing. Vladimír Černý, starosta

Informace z obecního úřadu

Mgr. Pavel Franěk
1. náměstek hejtmana
Žižkova 57, 587 33 Jihlava
Česká republika

Obec Rouchovany
Ing. Vladimír Černý
Rouchovany 35
675 57 Rouchovany

Váš dopis značky/ze dne

Číslo jednací

Vyřizuje/telefon

V Jihlavě dne

Vážený,

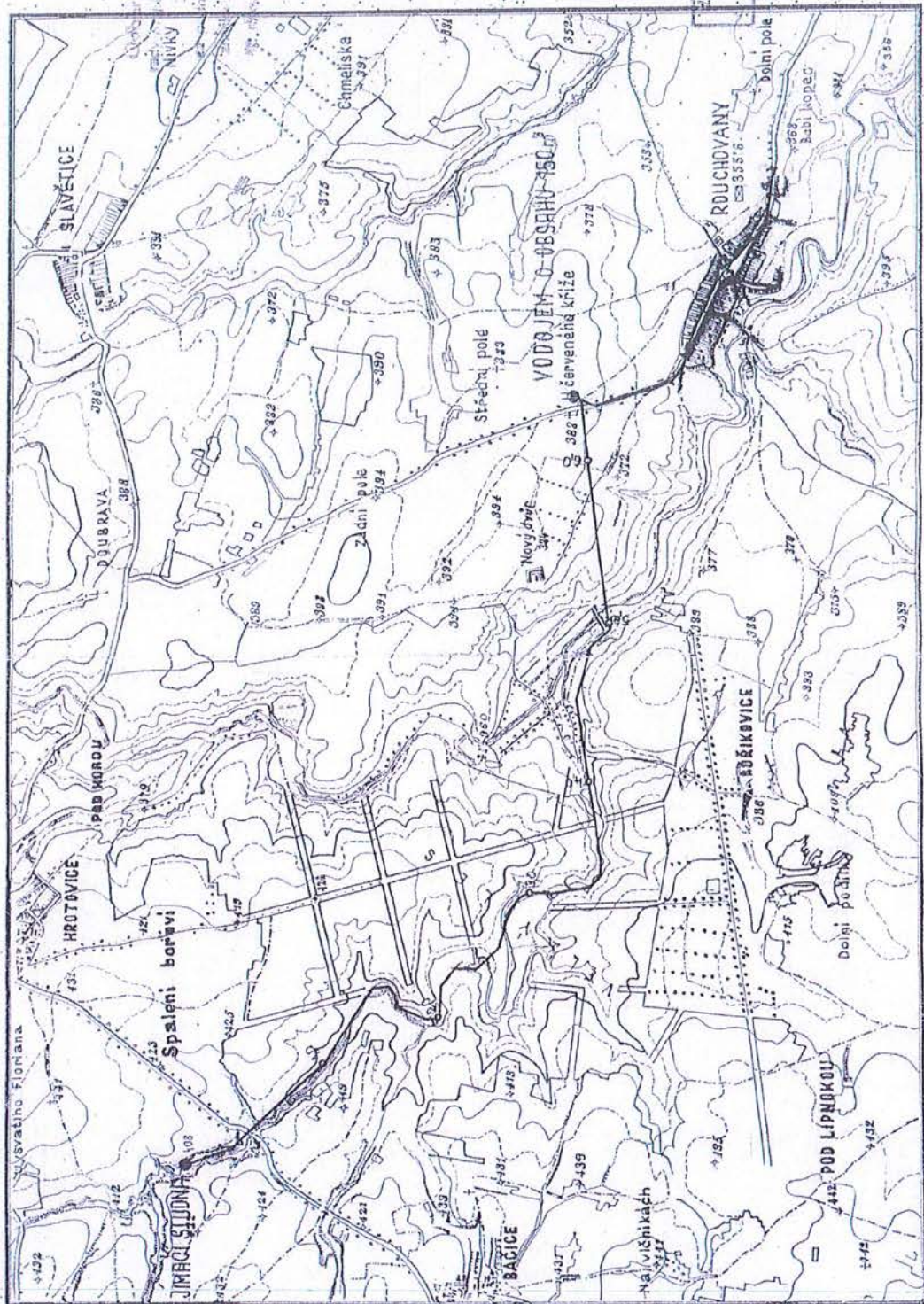
Zastupitelstvo Kraje Vysočina dne 8. 9. 2020 usnesením č. 0459/05/2020/ZK rozhodlo o žádostech o zařazení do Krajské sítě sociálních služeb Kraje Vysočina a schválilo stanoviska k jednotlivým žádostem (stanovení kapacit a podmínek pro zařazení jako závazných pro Krajskou síť sociálních služeb Kraje Vysočina uvedené ve Střednědobém plánu rozvoje sociálních služeb).

Po projednání Vaší žádosti o zařazení kapacit sociálních služeb domov pro seniory a domov se zvláštním režimem do Krajské sítě sociálních služeb Kraje Vysočina Vám sdělujeme, že zařazení kapacit sociálních služeb do Krajské sítě sociálních služeb Kraje Vysočina dle Vaší žádosti bylo v zastupitelstvu kraje schváleno s podmínkou, že financování provozních nákladů zařazené kapacity bude v době zahájení provozu z prostředků rozpočtu kraje a státního rozpočtu (MPSV) zajištěno, pokud rozpočtové možnosti toto financování umožní, aniž by to způsobilo zhoršení financování sociálních služeb ve stávající síti a kapacita bude zařazena do garantované sítě sociálních služeb dle novely zákona č. 108/2006 Sb.

S pozdravem

Žižkova 57, 587 33 Jihlava, IČO: 70890749
ID datové schránky: ksab3eu, e-mail: posta@kr-vysocina.cz

1:25 000

ZŠ a MŠ v době koronavirové

Usnesení vlády ČR k prvnímu uzavření škol v důsledku šíření koronaviru zastihlo pedagogické pracovníky, žáky ZŠ a děti MŠ v době jarních prázdnin. Všichni jsme stáli před zcela novou situací, se kterou jsme se museli vypořádat.

Neočekávaná situace s pandemií postavila žáky, rodiče a pedagogy před nelehkou zkoušku, během které byli všichni nuceni přejít na distanční formu výuky. Učitelé se snažili, aby žáci byli motivováni k novým způsobům výuky, aby zadávané úkoly byly pro děti přínosné i zábavné. Distanční výuka proměnila život v mnohých rodinách, rodiče částečně převzali na své bedra roli učitele. Právě rodičům patří, vedle našich učitelů, poděkování za vše, čím obohatili své děti.

Ve spolupráci s vedoucí školní jídelny a zřizovatelem se nám podařilo zajistit stravování pro seniory a cizí strávníky dle pokynů ministerstva zdravotnictví. Naše kuchařky vařily také o víkendech a velikonočních svátcích.

Od května jsme se připravovali na postupné otevírání pro skupiny žáků v základní škole. Dle metodiky MŠMT jsme zajišťovali veškerá hygienická opatření v objektech ZŠ a MŠ.

Správní zaměstnanci dezinfikovali všechny prostory školy a školky, nelehkým úkolem bylo zabezpečit dodávky nedostatkového zboží – dezinfekci, jednorázové rukavice, dezinfekční mýdla, dávkovače, abychom byli připraveni na znovuotevření.

Od 18. května docházeli do školy na konzultační dny žáci 9. ročníku, kteří se připravovali k přijímacím zkouškám, od 25. května byla otevřena mateřská škola a na základě dobrovolnosti se do základní školy vrátili žáci prvního stupně, o čtrnáct dnů později žáci druhého stupně.

V září po návratu z prázdnin se epidemiologická situace v celé republice začala opět zhoršovat. V polovině října přijala vláda naléhavá opatření proti šíření koronaviru, uzavřela všechny školy a vzdělávání na dálku pokračovalo. Opět se žáci, rodiče a učitelé vrátili k počítačům a všichni se společně snažili náhradní formou pokračovat ve vzdělávání. Ve škole jsme nastavili přesné týdenní rozvrhy pro zasílání písemných a praktických úkolů a rozvrhy k on-line výuce.

Během období distančního vzdělávání zaměstnanci školní kuchyně zajišťovali obědy pro žáky a učitele v distanční výuce, pro děti z MŠ, seniory a cizí strávníky.

Od poloviny listopadu jsme se začali připravovat na postupný návrat žáků do školních lavic. V současné době zajišťujeme výuku pro všechny žáky prvního stupně a žáky 9. ročníku,

žáci 6. – 8. ročníku se střídají v prezenční a distanční výuce po týdnu.

Ve škole se nevyhneme nošení roušek po dobu výuky, ve školní družině, zpěv a pohybové aktivity zmizely z našich rozvrhů, ale jsme velmi rádi, že se žáci mohli vrátit do svých tříd, do přirozeného vzdělávacího prostředí a mezi své kamarády a učitele.

Vážení kolegové a kolegyně, milí rodiče, touto cestou vám děkuji za vaši obětavou práci v celém období distančního vzdělávání.

Milí spoluobčané, jménem všech zaměstnanců ZŠ a MŠ TGM Rouchovany Vám přeji klidné a spokojené vánoční svátky a v roce 2021 pevné zdraví.

Vlasta Nováková

ředitelka ZŠ a MŠ TGM Rouchovany

4. krojový ples v rouhovanech

V sobotu 22. 2. 2020 ožila rouhovanská sokolovna lidovými písněmi a tanci. Konal se zde již 4. Krojový ples, který pořádá DFS Rouchováček. Letos se uskutecnil za významné podpory Obce Rouchovany, společnosti ČEZ ENERGOSERVIS s r. o. a Spolku rodičů při ZŠ a MŠ TGM Rouchovany.

Pozvání letos přijaly soubory Martínek a Džbáněček z Martínkova, DFS Fryštáček z Fryštáku, DFS Čechinka z Bratislavy a samozřejmě nechyběl ani domácí DFS Rouchováček. Všechny soubory představily ve svých písních, tancích i krojích region, ve kterém žijí. Nechyběla ani cimbálová muzika, kterou s sebou přivezli hosté z Fryštáku a z Bratislavy.

Ze života ZŠ a MŠ

Všechny zúčastněné soubory našly své zázemí ve zdejší základní škole. Po příjezdu se jich ujaly naše hostesky (nejstarší děvčata ze souboru), které je seznámily s programem dne a věnovaly se jim po celou dobu plesu. V základní škole se také uskutečnilo společné posezení všech vedoucích souborů s vedením školy a obce. Všichni obdrželi od DFS Rouchováček i od Obce Rouchovany drobné dárky a reklamní předměty. Poté se všichni krojovaní odebrali do nedaleké sokolovny, aby se připravili na zahájení plesu. Ten začal přesně ve 14 hodin slavnostním nástupem všech souborů.

DFS Rouchováček prezentoval Podhorácko dvěma pásmy, která byla zaměřena na řemesla. Mladší děti si užívaly ševcovské pásmo, v pásmu starších tanečníků zazněly písně o mlynářích, tkalcích, bednářích, pekářích, řeznících, kovářích apod. Obě pásma byla doplněna škádlivkami a říkankami. Soubor doprovodila kapela ve složení: Jindra Klimešová, Stanislava Doležalová, Vlasta Žákovská a Petr Hudeček.

Součástí plesu byla i bohatá dětská tombola a soutěž tanečních párů „O Rouchovanské škrpál“. Soutěžní

porota hodnotila taneční variace, rytmické cítění a odvalu tanečních párů. Nakonec vyhlásila pět nejlepších párů, které obdržely diplom a perníkový „škrpál“. A protože ples je hlavně o tanci, tančilo se v celém sále. Zlákat se dali i rodiče a prarodiče dětí. Ples ovládla veselá a přátelská atmosféra.

Krojový ples se i letos vydařil. Myslím, že všichni zúčastnění odjžděli z Rouchovan s pozitivními dojmy, spokojeni a příjemně unaveni. Velký dík za hladký průběh této akce patří našim kuchařkám, které připravily balíčky s řízkem, maminkám a babičkám, které se opět podílely na pečení cukrovínek (občerstvení na stolech), rodičům, pedagogům i dětem za přípravu výzdoby sálu a příspěvky do tomboly, úklidové práce. Poděkování patří i paní ředitelce Vlastě Novákové za podporu této akce a pomoc při její realizaci. Zkrátka - jak zpívá Jan Werich ve své písni: Ten dělá to a ten zas tohle a všichni dohromady uděláme moc!!

Vlasta Žákovská
vedoucí DFS Rouchováček

Ze života ZŠ a MŠ

Škola lyžování, LVK

K oblíbeným projektům mezi žáky určitě patří Škola lyžování a Lyžařský výcvikový kurz. Letos jsme jeli do Vernířovic v lednu, kde na nás čekaly dobré lyžařské podmínky. Žáci prvního stupně se učili základy lyžování a mnozí svoji dovednost ještě zdokonalili. Večerní program jsme zpestřili hrami deskových her a domů jsme přivezli i nějaké nové básničky.

V únoru panovaly v Petříkově ideální sněhové podmínky. Užili jsme si krásně upravený svah i novou pokrývku sněhu. Stali se z nás dobří lyžaři. Baví nás středeční procházka do Ostružné, kde žáci hrají bowling. Večer probíhaly soutěže v piškvorkách, promítání filmu Dobrý voják Švejk a přivezli jsme s sebou také spoustu deskových her.

Jindra Klimešová
vedoucí školy lyžování

*Na lyžích se povozíme,
kopec pěkně uhladíme.
Po kotvě pojedem,
po kotvě spadnem.
Brambůrky si koupíme,
na pokoji je sníme.
Na pokoji básničku,
ještě k tomu písničku.
Paní učitelky lyžují,
radost nám dávají.*

*Hádala se lyže s lyží,
co se stane, když se zkrříží?
Kdyby šlo jen o lyže,
vznikly jiné potíže.
Sníh se jenom usmívá.*

*Dnes jsme hezky lyžovali,
Teplé oblečení jsme si vzali.
Občas někdy někdo spadl,
Oprášil se, hned se zvedl.
Vždy jsme na horu vyjeli,
Dolů skoro neviděli,
Pak jsme sjeli hezky dolů,
Zapojili hodně kloubů.*

*Dnes jsme se vzbudili,
nějací kluci klepali
na dveře,
tím všechny prudili.
Pak jsme uklidili
a holky vedle se asi
teprve vzbudily.
U bodování jsme dostali
deset bodů,
a letíme na snídani dolů.*

*Když náš pokoj dojedl,
Do postele zalehl.
Poté náš pokoj vylezl
A tuto báseň vynalezl.*

*Lyžujeme, lyžujeme,
velké oblouky děláme.
Občas někdy spadneme,
zvednout se ale nechceme.
Pak půjdeme na obědek,
těšíme se na odpočinek.
Až nám skončí odpočinek,
nechce se nám z postýlek.
Rychle sjedem prudký kopec
a s lyžováním je konec.
V pátek zase odjíždíme,
domů se moc těšíme.*

Děti malují seniorům

V měsíci září se všichni žáci základní školy spolu se svými vyučujícími výtvarné výchovy zapojili do celorepublikové iniciativy realizované pod hlavičkou Ministerstva práce a sociálních věcí Děti malují seniorům. Cílem tohoto projektu bylo udělat radost babičkám a dědečkům, ukázat, že na ně myslíme a vyrobit přáníčka a poděkování.

1. října, kdy si připomínáme Mezinárodní den seniorů, byla přáníčka předána do domu seniorů v Rouchovanech a do Diakonie ČCE v Myslibořicích.

Vlasta Nováková
ředitelka ZŠ a MŠ TGM Rouchovany

Milí,

letošní rok byl v mnoha ohledech mimořádný. Díky epidemii koronaviru ustal veškerý společenský život, byly zakázány sportovní akce, a také bohoslužby. Ještě před epidemií se konala tradiční Tříkrálová sbírka, při které se v Rouchovanech vybralo na potřeby charity 20144 Kč, v Šemíkovcích 2500 Kč a v Přehořovicích 4540 Kč. Už teď chceme pozvat koledníky na další Tříkrálovou sbírku, která se uskuteční v sobotu 9. ledna 2021. Zájemci o koledování se hlase u pí. Ludmily Fialové na čísle: 776 126 721.

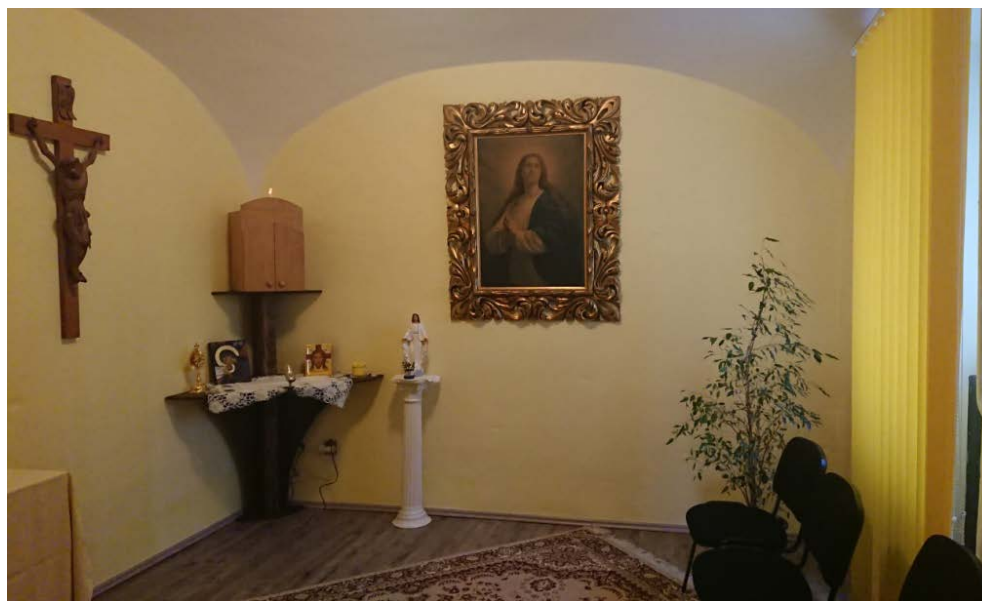
20. února se na faře konala děkanská rekolekce, což je pravidelné setkání kněží třebíčského děkanátu. Jednou za měsíc se setkáváme vždy na některé faře, abychom společně prožili mši svatou a pak se povzbudili vzájemným setkáním, jehož součástí je i duchovní slovo a také informace otce děkana o aktuálních úkolech a zprávách z biskupství brněnského. Setkání končíme obědem, který v Rouchovanech tradičně zajišťuje restaurace U radnice. Ale pak přišel nouzový stav.

Velikonoční svátky věřící nemohli prožít ve společenství církve tradiční formou a také plánované farní poutě se nemohli uskutečnit. Jak ta jarní do Jaroměřic nad Jevíčkem, tak podzimní ke svaté Zdislavě do Jablonného v Podještědí. Díky Bohu nám alespoň bylo umožněno být s odkladem prožít slavnost biřmování, která se konala o první sobotě 5. září v Mohelně. Z rukou pomocného biskupa Pavla Konzubla přijali svátost biřmování čtyři rouchovanské farníci. Po téměř dvouleté přípravě to byla nádherná slavnost, na kterou budou nejen zúčastnění rádi vzpomínat.

Na konci prázdnin se nám ještě povedlo uspořádat „komorní“ farní den, při kterém prožila hrstka farníků milé odpoledne u občerstvení a táboráku. Děti si mohli vyrobit trička s potiskem a za odměnu byli ti nejodvážnější svezeni panem farářem na jeho yamazě.

Ale pak přišla druhá vlna epidemie, ze které se do teď vzpamatováváme.

Letošních oprav moc nebylo. Kameník pan Kupkár z Tasovic zrekonstruoval kříž u vodojemu v hodnotě 18 100 Kč a začal pracovat na opravě kříže v zatáčce za bývalou mlékárnou.

Na faře se povedlo jednu nevyužitou místnost v přízemí přestavět na kapli, kde se 1x za 14 dní koná mariánské večeradlo. Jde o společnou modlitbu růžence, chval a proseb za naše rodiny, církve a všechny potřebné.

Pokora – užitečnost současné epidemie

Prožili jsme zvláštní dobu. Z čista jasna jsme nemohli za rodiči, nebo příbuznými, na návštěvu do domova důchodců, děti nesměli do školy, byla zavřena většina obchodů, přerušeny všechny kulturní a sportovní akce. Dokonce byly zavřeny i kostely. Naštěstí se vše vrací do normálu.

Před nedávnem mi přišlo na mail zamyšlení od nějakého člověka, který si myslí, že jsme jako lidstvo dostali přesně takovou chorobu, jakou jsme potřebovali. Píše zde:

„Přestávali jsme si vážit zdraví a proto jsme dostali takovou chorobu, abychom si uvědomili, že na něm úplně nejvíc záleží.

Přestávali jsme si vážit přírody a o proto jsme dostali takovou chorobu, aby byl pobyt v ní pro nás takový vzácný.

Přestali jsme umět fungovat v rodinách, proto nás tato nemoc zavřela do našich domovů, abychom se jako rodina opět naučili fungovat.

Přestávali jsme si vážit starých a nemocných a proto jsme dostali tuto chorobu, abychom si připomenuli, jak jsou zranitelní.

Přestali jsme si vážit zdravotníků, abychom zjistili, jak jsou nepostradatelní.

Přestávali jsme mít úctu k učitelům a proto nám tato choroba zavřela školy, aby si to rodiče mohli vyzkoušet.

Mysleli jsme, že si můžeme koupit cokoli, být kdekoliv a s kýmkoliv, a proto jsme dostali takovouto chorobu, abychom si uvědomili, že to všechno není samozřejmost.

Opanoval nás mamon, volný čas jsme trávili v nákupních centrech, proto nám je tato choroba zavřela, abychom pochopili, že štěstí si nemůžeme koupit.

Zaměřovali jsme mnoho pozornosti na náš vzhled a image, porovnávali se, proto nám tato choroba zakryla tváře, abychom pochopili, že tam netkví naše krása.

Mysleli jsme si, že jsme páni na této zemi a proto jsme dostali tuto chorobu, aby nás něco miniaturního a neviditelného dokázalo zkrotit, dát nám poučení a trochu pokory.

Tato choroba nám hodně bere, ale zároveň nám dává možnost se toho tak velmi mnoho naučit a pochopit co je v životě nejdůležitější.

Dostali jsme chorobu ušitou na míru. Asi jsme ji jako lidstvo opravdu potřebovali.“

Myslím, že je na tomto zamyšlení mnoho pravdy, ale přeci jen bych ještě jednu rovinu doplnil, že totiž jako pomoc proti všem katastrofám a epidemiím, proti strachu ze smrti a existencím starostem potřebujeme víru.

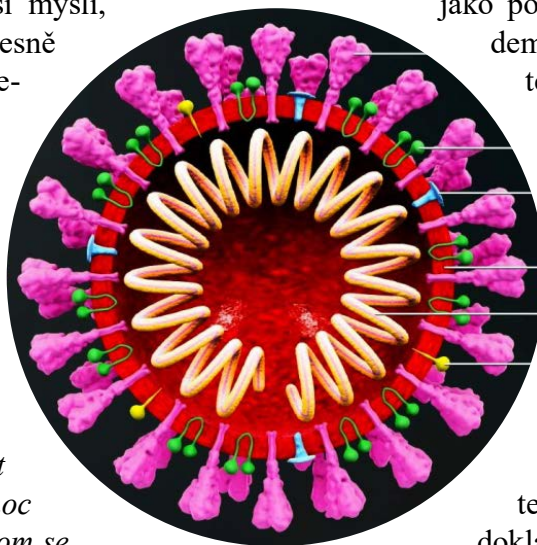
Koronavirus se viditelně podobá koruně. Koruna je symbolem moci a autority – a tento virus má nad námi lidmi opravdu obrovskou moc. Pouhým okem je sice neviditelný, ale k čemu všemu miliony lidí donutil, a co všechno kvůli němu naopak nemůžeme dělat. Důrazně nám také připomíná, jak jsme zranitelní. Člověk na svou smrtelnost snadno zapomíná. Koronavirus dokládá, že náš vztah ke stvoření a také vztah stvoření k nám není v pořádku.

Ale existuje ještě jiná koruna, která je naší nadějí: trnová koruna, kterou vložili Pánu Ježíši u soudu na hlavu předtím, než byl popraven. Tato koruna dokládá, jak hluboká je propast mezi stvořením a jeho Stvořitelem. Zemi stvořil Bůh, ne my. Nejsme jejími majiteli, přestože o to usilujeme. Jsme jen správci a máme v této věci nedostatky – mnozí z nás si zpackali život nebo ho zpackali druhým, nemluvě o tom, co jsme provedli s planetou.

Koronavirus nám může posloužit i jako velký megafon a připomenout nám onu definitivní statistiku: totiž že každý jeden z nás zemře. Koronavirus, navzdory spoušti, kterou napáchal, nám může posloužit k velmi prospěšnému účelu: a to tehdy, přiměje-li nás k tomu, abychom se obrátili k Bohu, kterého jsme roky nebrali na vědomí; k Bohu, který měl na hlavě trnovou korunu – jen aby nás přivedl zpátky k sobě a přenesl nás do nového neporušeného světa, kde už není smrti.

Existuje bezpočet svědectví o Boží pomoci a ochraně pro jednotlivce i národy, stejně tak jako zaslíbení ochrany pro ty, kteří o ni Boha žádají. Dají se shrnout například do tisíckrát prožitých zaslíbení z biblických žalmů.

Dokončení na str. 15

Žalm 121

Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc?

Pomoc mi přichází od Hospodina, který učinil nebe i zemi.

Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání.

Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele.

Hospodin tě střeží, Hospodin je tvým ochráncem po pravici.

Za dne ti slunce neublíží, ani měsíc v noci.

Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

Hospodin bude střežit tvůj odchod i příchod nyní i navěky.

Na závěr jedno svědectví kněze, který dostal koronavirus. Než se to zjistilo, týden fungoval v pastorační službě: zpovídal, podával sváté přijímání, jedl na faře s kaplanem a kuchařkou. Pak ho odvezli do nemocnice do karantény. Ale přesto, že byl v tak častém styku s tolika lidmi, zjistilo se, že nikoho nenakazil! Vidíte, že i dnes se dějí zázraky a působí Boží ochrana a pomoc.

Protože jsme letos nemohli veřejně žehnat adventní věnec a vánoční strom na městečku, příkládám alespoň takto jeden příběh.

Čtyři svíčky

Na adventním věnci hořely čtyři svíčky. Kolem bylo ticho, tichounce. Tak tiše, že bylo slyšet, jak se potichoučku rozmlouvají svíce. První zašeptala: „Jmenuji se Klid. Rada bych svítila, ale lidem na mně nezáleží, netouží po klidu. Naopak mají rády sváry, hádky, vyhánějí mě ze svých příbytků. „Světlo svíčky sláblo, až úplně vyhaslo.

Druhá svíčka plápolala zářivým plamenem: „Jmenuji se Víra a chtěla bych svítit lidem na cestu. Ale oni mnou opovrhují, prý jsem zbytečná, nemoderní, že mají lepší svítidla. Nechtějí chránit můj plamínek. „Průvan zhasne i druhou svíčku. S chvějícím hlasem se ozvala třetí svíce: „Mé jméno je Lásky. Mnozí si mě nevšímají, jiní mnou opovrhují. Říkají, že se jim více

líbí prskavky a vzrušující dělobuchy. „Svíce zablikala a zhasla.

Vtom vešlo do pokoje dítě. Hledělo na zhasnuté svíčky a s pláčem říkalo: „Proč nesvítíte? Kdo vás zhasl? „Nato se ozvala čtvrtá svíce: „Neboj se! Zatím jsem tu já. Nikdy není pozdě. Jmenuji se Naděje. Ode mě můžeš zapálit i ostatní svíčky. „Dítě vzalo hořící svíci a zapálilo všechny svíčky. Tím dítětem je Boží Dítě, Ježíšek. On přichází s nadějí, která zapálí a daruje nám klid, víru a lásku. Nebojme se ho přijmout a o to, co nám chce darovat, prosit.

Přeji vám pokojné dny adventu

a šťastné vánoce v okruhu svých nejbližších.

+ otec Petr

Klub důchodců v roce 2020

I když letopočet 2020 vypadá sympaticky, moc radosti nám tento rok nepřinesl. Na začátku letošního roku jsme se těšili, co všechno si můžeme naplánovat, skutečnost však byla jiná.

První schůzka Klubu důchodců se uskutečnila 7. ledna, probírali jsme naše předsevzetí, co uděláme pro své zdraví, pomalu už jsme plánovali první výsevy. Druhá schůzka byla 4. února povídali jsme si, jak budeme trávit dlouhé zimní večery, co budeme pěstovat na zahrádce, a budeme žít podle hesla – ve zdravém těle – zdravý duch. Třetí schůzka byla 3. března – probírali jsme možnosti uskutečnit zájezd, např. do Kunštátu a blízké jeskyně Blanických rytířů. Sice jsme už měli předem zajištěný autobus, ale nakonec to dopadlo všechno jinak. Objevily se první zprávy o COVIDU, bylo nutné nosit roušky a dodržovat přísná pravidla. 19. března jsme v rouškách na náměstí kupovali sadbu brambor na plánované sázení někdy v dubnu. Další schůzky se již do prázdnin neuskutečnily. Čtvrtá schůzka 8. září – hlavně se probíral plánovaný zájezd do Kunštátu na Hrnčířské trhy, ale situace tomu nedovolila a zájezd se nakonec neuskutečnil.

Cvičení STARŠÍ DOROSTENKY

Cvičení ve školní tělocvičně se nemohlo uskutečnit, proto jsme se rozhodly, že budeme chodit na společné vycházky, pokud bude pěkné počasí. První vycház-

ka byla 21. května, sešlo se nás 5 a šly jsme od školy přes Babí kopec k Texlovu mlýnu a dál k Šabatovu mlýnu podívat se nové rybníky, bylo pěkně tak jsme si to užily. Druhá vycházka byla 3. června, bylo nás 7 a šly jsme stejnou trasu, obdivovaly krásu kvetoucí přírodu a vzpomínaly jsme podzimní vycházky. Třetí vycházka se uskutečnila až po prázdninách 6. října a sešlo se nás 12 a půl / malý vnouček Helenky / si to užíval s námi. Šly jsme na koupaliště a byly jsme překvapené, kolik je rybníku vody, pamětnice říkaly, že ani nepamatují kdy voda tekla přes hráz!

ROUCHOVANSKÁ „25“

Pochodák se konal 5. září a byly jsme 4. Nejprve jsme myslely, že půjdeme krátkou trasu 5 km, nakonec jsme se zapsaly na DESÍTKU! Protože jsme si říkaly, že chceme ještě vidět BENĎÁK, tak jsme dostaly mapky a šly jsme. Byla to prima procházka, i když jsme brzy měly JARO V BOTECH. Na mostě přes řeku jsme si zapěly Teče potůček bublavý a šly jsme dál, další razítko jsme dostali od p. starosty a poslední u Texlova mlýna, kde se pekly buřty!

Doufáme, že se opět sejdem v lepších časech! Všem spoluobčanům přejeme hodně zdraví a štěstí do nového roku!!! My všichni musíme dodržovat vyhlášená opatření, abychom se ve zdraví dožili nového roku!!!

Za Klub důchodců Jarmila Cibulková

Koupaliště a sezóna 2020

Letošní sezóna byla tak trochu zvláštní. Ostatně jakákoliv jiná v posledních letech. Zatím, co v roce minulém, jsme měli přitékající vodu ke koupání alespoň do poloviny prázdnin, letošní rok bylo koupaliště až do podzimu pouze poloplné. Popravdě chyběl minimálně metr vody a tak se naše služby tentokrát museli obejít bez půjčování lodiček, šlapadel a paddleboardů. Skluzavka však byla díky vybudovanému bazénu v provozu.

Možná i vlivem pandemie a využívání tuzemských dovolených naše ubytovací kapacity hlásily obsazeno. Všechny chatky i ty, které se nám ještě na jaře povedly doplnit, s pořadovým číslem 21 a 22, hlásily plno. I z tohoto důvodu budeme na jaře 2021 budovat další dvě. Mimochodem již nyní jsou na tyto, zatím imaginární, chatky zamluvené termíny k ubytování.

Zpět k vodě. Na konci sezóny se provedlo na doporučení zastupitelů pročištění alespoň větší části přírodní strouhy. Zbývající část se nezvládla díky

přetrvávajícím srážkám. Kdo se byl na rybníku podívat po vydatných deštích, nestačil se divit. Hladina vyrovnána a přes přepad protéká tolik vody, že níže po přelivu vzniká první mini vodopád na katastru ne-li v kraji. Krásný to pohled. Hladina je tak vysoko, že nově vybudované molo je takřka zaplaveno a pohybující se lidé jakoby snad dokázali chodit po vodě. Na podzim se ještě zvládla opravit skokanská věž, kde došlo po statickém posouzení k úpravám nosných prvků a k provedení ochranného nátěru. Největším počinem je bezpochyby zahájení rekonstrukce starých sociálek. Na novou sezónu bude nové a kvalitnější zázemí nejen pro návštěvníky, ale i pro naše paní vedoucí a obsluhu koupaliště. Na sezónu 2021 budeme připraveni, přijďte se vykoupat, občerstvit v restauraci, zarybařit nebo si jen užít pěkné chvíle u vody.

Těšíme se na vás!

Sedm let usiluje Energetické Třebíčsko o udržení energetického regionu a bojuje za výstavbu nových jaderných bloků v Dukovanech. I přes těžký koronavirový rok se událo i několik významných milníků, které jsou pro českou jadernou energetiku i náš region zásadní. V polovině roku došlo k podpisu smlouvy mezi státem a Skupinou ČEZ o výstavbě nové jaderné elektrárny v Dukovanech.

Mapování připravenosti obcí na výstavbu elektrárny

Na jaře oslovilo Energetické Třebíčsko a Energoregion 2020 všechny obce ve 20km pásmu elektrárny s dotazníkem, který měl za cíl zmapovat občanskou vybavenost. „S ohledem na rozsah stavby nového bloku, která se bude týkat také širokého regionu, je zapotřebí znát stav občanské vybavenosti, pozemků pro průmyslovou zónu a také kapacity pro ubytování a další možnosti, které mohou obce nabídnout jako zázemí pro pracovníky výstavby,“ vysvětluje předseda Energetického Třebíčska Vítězslav Jonáš. Výsledky dotazníku budou sloužit k získání uceleného obrazu o možnostech obcí, dále budou nabídnuty investoři stavby nového jaderného bloku a dodavatelským firmám. Výstavba ubytovacích a skladovacích kapacit se promění v podnikatelskou příležitost pro obce, občany a místní developerské firmy.

Respirátory, roušky a peníze od KHNP pro region

V dubnu přivezli zástupci jihokorejské firmy KHNP finanční dar ve výši 1,5 milionu korun pro region Jaderné elektrárny Dukovany na boj s covid-19. Součástí daru bylo 3 500 kusů respirátorů, které byly v jarních měsících nedostatkovým zbožím. Začátkem září dorazila další velká pomoc z Jižní Koreje – 450 000 roušek. S administrací pomohlo Energetickému Třebíčsku město Třebíč. Velký díl práce má však na distribuci

roušek občanům Energoregion 2020. „Měli jsme zkušenosti z jara, kdy jsme do obcí sdružených v Energoregionu 2020 distribuovali ochranné štíty. Proto jsme se pustili i do zajištění distribuce 250 000 roušek, které jsme dostali jako dar od firmy KHNP,“ popsal předseda Energoregionu 2020 Vladimír Měrka.

Narozeninový dort pro jadernou elektrárnu

Na mimořádném zasedání výkonného výboru upřádal Vítězslav Jonáš oslavu 35 let bezpečného provozu Jaderné elektrárny Dukovany. První blok začal fungovat 3. května 1985. Právě toto datum bylo na velkém čokoládovém dortu, který zakrojil předseda Energetického Třebíčska Vítězslav Jonáš společně s ředitelem divize ze Skupiny ČEZ Bohdanem Zronkem a tehdejší ředitelem elektrárny Milošem Štěpanovským (od 1. června 2020 je novým ředitelem Roman Havlín). Mezi pozvanými byl i předseda Občanské bezpečnostní komise Aleš John, který zavzpomínal jak na výstavbu, tak na spouštění elektrárny. Přidal se i Vítězslav Jonáš, který v té době pracoval v obchodním oddělení generálního dodavatele stavby firmy Škoda Praha.

Vítězslav Jonáš krájí narozeninový dort pro elektrárnu.

Speciální noviny o budoucnosti jádra

Koncem srpna vyšla speciální příloha Mf Dnes s názvem Budoucnost jádra, kterou iniciovalo Energetické Třebíčsko. Čtenáři si v ní přečetli rozhovor s generálním ředitelem EDU II Petrem Závodským, článkem přispěla Dana Drábová, vládní zmocněnec pro jádro Jaroslav Míl, nechyběl pohled starostů z regionu a přehled o možnostech vzdělávání v oblasti jaderné energetiky. Pokud byste si ke konci roku chtěli těmito novinami zalistovat, najdete je v elektronické podobě na webu Energetického Třebíčska (www.energeticketrebicsko.cz)

Vítězslav Jonáš, Eva Fruhwirtová, Jae-hoon Chung, generální ředitel KHNP, Pavel Pacal, starosta Třebíče.

Energetické Třebíčsko informuje

Spolupráce se SÚRAO

Stejně jako v minulém roce, tak i letos spolupracuje Energetické Třebíčsko se SÚRAO (Správa úložišť radioaktivních odpadů) v oblasti informování veřejnosti o činnosti této státní instituce, která řeší konec palivového cyklu. Vítězslav Jonáš se společně se starostou Rouchovan Vladimírem Černým a starostou Dukovan Miroslavem Křišťálem zúčastnil jednání zastupitelstva Kraje Vysočina, kde informovali jednotlivé zastupitele o potřebě dokončení výběru lokality pro hlubinné úložiště a jeho následné výstavby tak, aby vyhořelé palivo nezůstávalo v meziskladech na území naší elektrárny déle, než je nezbytná doba pro jeho bezpečné uložení v hlubinném úložišti. „Připomínám, že dle Konceptu nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem v ČR by finální lokalita měla být vybrána v roce 2025, stavba samotného úložiště se předpokládá do roku 2050 a zahájení provozu do roku 2065“, upřesnil Jonáš.

Online semináře pro studenty i učitele

Společným projektem Energetického Třebíčska a Jaderné elektrárny Dukovany je Jaderná akademie pro učitele, kteří se zajímají o jadernou energetiku, učí matematiku, fyziku, přírodovědu a chtějí mít informace o aktuálním vývoji přípravy výstavby nových bloků. Původně to měl být seminář přímo v elektrárně, ale koronapandemie to překazila. Proto se Jaderná akademie přesunula do online prostředí a přihlášení učitelé mohli zhlédnout zhruba půlhodinové video. Pokud ho chcete vidět také, najdete ho na YouTube kanálu Skupiny ČEZ pod názvem Jaderná akademie.

Martin Uhlíř, ředitel pro přípravu a výstavbu nových jaderných elektráren ČEZ a Eva Fruhwirtová při natáčení online seminářů.

Už několik let pořádá Energetické Třebíčsko semináře pro studenty v regionu zaměřené na aktuální otázky týkající se jaderné energetiky. Letošní

podzimní kurz měl patřit studentům ivančického gymnázia. Koronavirová situace bohužel znemožnila upravit setkání přímo ve škole, proto se organizátoři rozhodli, že pro studenty přednášky natočí. Pro větší motivaci připravili soutěžní kvíz a také odměny. Ředitel pro přípravu a výstavbu nových jaderných elektráren ze Skupiny ČEZ Martin Uhlíř ve videu představil energetický mix České republiky a proces přípravy výstavby nového bloku. Vysokoškolský pedagog z VUT Karel Katovský zase vysvětluje, co jsou malé modulární reaktory, o kterých se nyní v jaderné energetice hodně mluví, hovoří o použitém jaderném palivu a také popisuje, jaké mají studenti gymnázia možnosti dalšího studia, pokud se chtějí věnovat jaderné energetice či dalším souvisejícím oborům.

OBK seminář

V listopadu se uskutečnil tradiční seminář Občanské bezpečnostní komise na zámku ve Valči. Konal se v netradičním formátu. Tamní sál se proměnil v televizní studio, ze kterého se vysílal online přenos. Účastníci tak mohli sledovat vystoupení řečníků doma na svých počítačích. Vítězslav Jonáš připomněl harmonogram přípravy výstavby a informoval o činnosti sdružení.

Senátorka Hana Žáková, senátor Tomáš Třetina a emeritní senátor a nynější předseda Energetického Třebíčska Vítězslav Jonáš v televizním studiu ve Valči.

Termín vyhlášení tendru ohrožen – výzva premiérovi

Koncem listopadu premiér Andrej Babiš sdělil, že tendr není připraven a že by ho měla vyhlásit nová vláda. Na popud Energetického Třebíčska odešla výzva premiérovi Babišovi k dodržení termínu vyhlášení tendru na výstavbu nových Dukovan. Pod výzvou bylo podepsané Energetické Třebíčsko, Ekoregion 5, Energoregion 2020 a Krajská hospodářská komora Kraje Vysočina. Celé znění najdete na webu Energetického Třebíčska.

Eva Fruhwirtová
(1. 12. 2020)

Letošní rok jsme začali již tradičním masopustním průvodem po naší vesnici. O týden později jsme si užili masopustní merendu. Nikdo z nás v té době netušil, že to bude na dlouho jedna z posledních možných akcí, kde se můžeme společně sejít, pobavit se, zatančit si, zkrátka užít si společně strávený čas. Události letošního roku byly nečekané a všechny nás zaskočily. Ovlivnily i akce týkající se SDH Rouchovany. Dále sejiž tedy pod vlivem těchto událostí podařilo zorganizovat pouze naši pout', kde jsme opět měli na starosti výcep. Tradiční hasičské slavnosti v Litoměřicích a Erbovní slavnosti Králova Pole byly přesunuty na příští rok. Zde bychom rádi prezentovali naši obec.

V letošním roce jsme se zúčastnili několika závodů, kde jsme udělali krok vpřed a posunuli se ve výsledkové listině na krásná místa. Hlavní příčina našeho zlepšení tkví v pravidelném trénování a doplnění o nové členy. Hodně nám pomohlo i zapůjčení výkonné mašiny od spráteného sboru, za což jim patří velký dík. Máme za sebou i dny, kdy jsme jeli ze soutěže na další soutěž, což bylo časově i fyzicky dosti náročné. V letošním roce jsme si vybírali spíše závody, kde byla konkurence na vysoké úrovni, abychom se i něco přiučili od těch nejlepších. Příkladem byly i závody, kde se půlka startovního pole vešla do sedmnácti vteřin v požárním útoku. Příští rok se budeme snažit naše limity zase posunout o krok dopředu a dokázat tak naši obec

Masopustní průvod

reprezentovat v tom nejlepším světle.

V plánu máme i tradiční masopustní pochůzku po vesnici a merendu v sokolovně. V příštím roce také plánujeme zase uspořádat exkurzi se zasloužilými členy, jak tomu bylo v letech minulých. Byli jsme nuceni přesunout i výroční schůzi, kterou pravidelně pořádáme před vánočními svátky. O jejím náhradním termínu budeme členy včas informovat pozvánkou. Těšíme se na setkání!

Samozřejmě pokud to situace dovolí a PES nás pustí. Zároveň nesmí platit jakákoliv omezení a epidemická situace musí být uklidněna. Samozřejmostí je na prvním místě zdraví nás všech!

Přejeme vám klidné a veselé svátky. Pevné zdraví a štěstí do nového roku.

Lukáš Holubář

Kolektiv mladých hasičů

I přes omezení činnosti našeho kolektivu v souvislosti s coronavirovou situací se nám v roce 2020 podařilo zorganizovat pár vydařených akcí, a to nejen pro děti.

Začátkem roku jsme se s dětmi zúčastnili masopustního průvodu, který se letos nesl v duchu tradičních masek. O prázdninách se pak pro rodiče s dětmi konala vodácká výprava na řeku Vltavu a v srpnu hasičský prodloužený víkend v Jevišovicích. Pobyt jsme pojali na téma „havajské tanečnice a novozélandští válečníci“. Nikdo nezahálel, fyzicky, ani psychicky.

Mozkové buňky jsme totiž jitřili díky mozkohračkám pod vedením Evy Fruhwirtové, tělo utužovali bojovými hrami a trénováním dovedností a znalostí spojených s požárním sportem. V září jsme pak pro děti uspořádali malou olympiádu. Vyhráli sice ti nejlepší, ale odměnu si odnesli všichni zúčastnění.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří nás podporují a podílí se na činnosti kolektivu mladých hasičů. V této komplikované době zároveň všem přejeme hodně zdraví a pevné nervy.

Lucie Virglova

Činnost jednotky za rok 2020

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Rouchovany se v kalendářním roce 2020 doposud zúčastnila dvanácti událostí. K požárům jsme v tomto roce vyjžděli pouze v rámci taktického cvičení a to ve dvou případech. Poprvé se taktické cvičení odehrálo v Hro-

během roku rozsáhlou rekonstrukcí. O tu se zasloužili členové naší jednotky zejména pak František Růžička a Miroslav Soukup. Nová cisterna byla v listopadu zařazena do pohotovosti a nahradila tím stávající CAS 25 Liaz, která nám sloužila více jak 10 let.

tovicích na domov Chráněného bydlení, podruhé v Rouchovanech v Mateřské škole.

Nejen cvičení, ale i ostrý zásah vyhlášený operačním střediskem naše jednotka zažila koncem září, kdy byl jednotce ohlášena výjezd na pomoc tonoucímu muži na Rouchovanském koupališti. Jednotka zde zasahovala jako první. Provedla vytažení muže z rybníka a následnou resuscitaci. Po příjezdu HZS Hrotovice a Zdravotnické Záchrané Služby Třebíč byl muž předán do péče lékařů.

Ostatní naše činnost byla technického charakteru, jako například čištění ucpaných odpadů v naší obci, čištění dětského brouzdaliště na koupališti, dovoz a rozvoz dezinfekčních prostředků v rámci opatření proti Covid 19.

Pokud jde o naši techniku, ta byla v závěru roku obnovena o cisternovou automobilovou stříkačku Tatra CAS 24 T815 4x4, která prošla

Prodloužený víkend v Jevišovicích

Za přispění krajských dotací, jsme v tomto roce zakoupili čtyři kusy náhradních tlakových lahví k izolačním dýchacím přístrojům Draeger.

Na závěr bych rád poděkoval členům jednotky, kteří se podíleli na rekonstrukci naší nové techniky, za skvěle odvedenou práci. Také děkuji vedení obce za vstřícnost a podporu, díky které jsme mohli zrealizovat všechny naše plány na obnovu techniky.

*Za JSDHO Rouchovany VJ.
Vladislav Fiala*

Zapomenutý hrdina - výsadkář František Pospíšil

*Rotný František Pospíšil (*23. 11. 1919, Rešice)*

František Pospíšil, od jehož narození vloni uběhlo 100 let, zůstává nezaslouženě ve stínu známějších parašutistů Adolfa Opálky a Jana Kubiše, kteří patřili k sedmi statečným hrdinům, kteří padli 18. června 1942 v kostele sv. Karla Boromejského (před tím i dnes sv. Cyrila a Metoděje) v Resslově ulici v Praze, kde se skrývali po atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

Pospíšil v roce 1939 společně se svým bratrancem Adolfem Opálkou opustil republiku a oba, po krátkém působení v cizinecké legii v Africe, vstoupili do československé armády ve Francii. Po porážce Francie byli evakuováni do Velké Británie, kde se zúčastnili speciálního výcviku.

Pospíšil jako velitel paravýsadku Bivouac spolu s rotným Čoupkem a des. Zapletalem byli 28. dubna 1942 vysazeni na Křivoklátsku. Jejich nadřazení v Londýně podcenili situaci v protektorátu, na zachytných adresách se parašutisté pomoci nedočkali. První překvapení se pokaždé změnilo v leknutí, rozpaky, uhýbání a nezastíraný strach. Proto se Zapletal společně s Pospíšilem přemístili do Zlína, kde 2. května 1942 Pospíšil kontaktoval svého bývalého spolužáka a kamaráda Jana Chvátala z Malenovic, ten však je udal českým strážníkům. Pospíšil jedno-

ho četníka postřelil a utekl, ale Zapletal byl zatčen, donucen k výpovědi a druhý den byl v Brně zatčen Čoupek i s příbuznými, u kterých se ukrýval. Později byli oba popraveni v Mauthausenu. Udavač Chvátal si vysloužil odměnu 10000 korun, po válce byl odsouzen a popraven.

Pospíšil, který byl lehce postřelen, se poté ukrýval v okolí Rešic, v Korduli a dalešickém mlýně. V prosinci 1942 se přesunul do Brna a ukrýval se u manželů Adamcových. V Brně byl chycen do volavčí sítě vybudované gestapem. Konfident gestapa Karel Čurda (bývalý člen paravýsadku A. Opálky) jej vylákal do Prahy, kde byl 12. února 1943 zatčen. Odmítl nabídku ke spolupráci a byl proto převezen nejdříve do pankrácké věznice a poté koncem roku 1943 do Terezína. Zde byl 28. října 1944 bez soudu zastřelen. Za pomoc výsadkáři Františku Pospíšilovi byli 19. dubna 1944 v Praze popraveni:

Bohumil David, mlynář z Dalešic

Oldřich Potůček, řeznický pomocník z Dalešic

Rudolf Padělek, zemědělský dělník z Dalešic

František Hejkal, zednický pomocník z Rešic

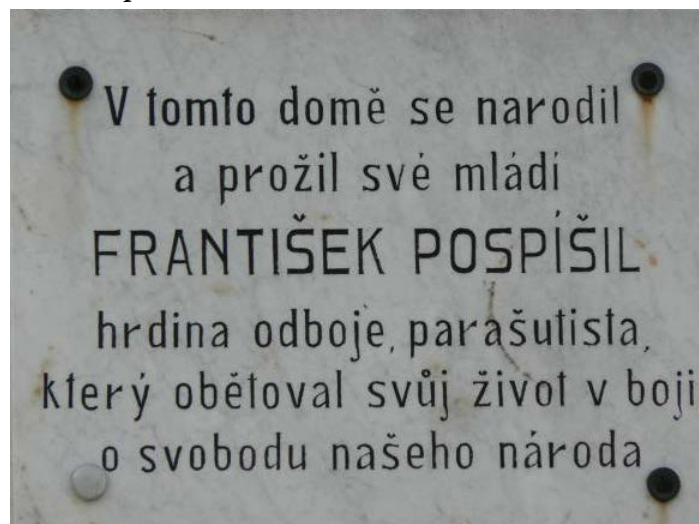
Karel Denemark, rolník z Dolních Vilémovic

Jeho rodiče Antonín a Marie Denemarkovi zemřeli koncem války v koncentračních táborech.

Jejich další syn Alois Denemark přežil, po válce jako kulak strávil dva roky ve vězení, poté byl z rodné vesnice vystěhován. Zemřel v 96 letech v Příměticích u Znojma a svoje nemalé úspory věnoval na rekonstrukci muzea Jana Kubiše v Dolních Vilémovicích.

Rešice č. p. 67

Lubomír Ludvík

Šemíkovice

První písemná zmínka o Šemíkovících pochází z roku 1337. Jméno pochází od osobního jména Šemík. Později se ovšem ves nazývala Šamíkovice, ke jménu Šemíkovice se vrátila v druhé polovině 20. století. Ves se objevuje v listině, kterou Vok a Erhart ze Křtěníce prodali jeden lán v Šemíkovících klášteru v Louce. Prodej potvrdil v roce 1348 sám král Karel IV.

Šemíkovice neměli jednoho majitele, byly rozkouskovány mezi celou řadu především malých zemanů. V roce 1358 je uváděn Jan ze Šemíkovíc a jeho žena Juta, která v Šemíkovících odstoupila 50 kop jistému Arlebovi ze Šemíkovíc. Ve stejném roce se v prameňech objevuje i Šemík ze Šemíkovíc, který vyměnil důchod 14 kop v Šemíkovících s Jimramem z Jakubova za stejný důchod v Bohdalově na Opavsku. Ve stejné době žil i Mikeš Čimbira, který své snaše Markétě dal 40 kop za 9 lánů v Říčkách u Rosic, a to proto, že Markéta prodala svoje věno v Šemíkovících za 30 kop Mikulášovi ze Mstěnic.

Roku 1365 prodal Jimram z Jakubova zmiňovaný lán v Šemíkovících Štěpánovi z Přeskač. O tři roky naopak koupil od držitele největšího šemíkovského majetku Henslína z Bítova 2 lány a 3 podsedky. Dále pak vedl spor o majetek s dcerami Jana ze Šemíkovíc Kateřinou a Grácií.

Jimram z Jakubova zasahoval do dějin Šemíkovíc i nadále. Roku 1376 prodal Štěpánovi z Ratišovic jeden poplatný lán a roku 1379 daroval spolu se svými syny Filipem a Jimramem a synovcem Žibřidem 8 kop důchodu v Šemíkovících klášteru sv. Kříže v Doubravníku.

Filip s Jimramem pak byli kvůli dluhům nuceni prodat dvůr v Šemíkovících v roce 1387 Bohuslavu Žáčkovi. Jeho dcera Alžběta pak roku 1407 prodala dvůr Pavlovi Hřebénkovi z Březníka. Ten už ho ale roku 1412 prodal Václavovi z Popůvek. Ten ještě přikoupil 4 lány od Jana a Miloty ze Mstěnic. O tento majetek vedl pak dlouhý spor s Buškem z Myslibořic. Do sporu se vložil i klášter v Doubravníku. Spor nakonec pravděpodobně dopadl pozitivněji pro Václava z Popůvek, protože ten roku 1416 zapsal na zmiňovaných 4 lánem 40 kop věna své manželce Alžbětě. V roce 1417 byl Buškovi z Myslibořic přiřknut výnos ze zboží, které dosud držel doubravnický klášter.

Naopak v roce 1419 obsadil násilně majetek Buška z Myslibořic v Šemíkovících Mikeš ze Žampachu. Bušek vedl i spor o lesy a louky s Jiříkem z Bítova.

Moravský hejtman Vilém z Pernštejna nakonec sporný majetek přiřknul klášteru v Doubravníku.

Během husitských válek klášter v Doubravníku zanikl. V roce 1437 se tak v Šemíkovících opět objevuje Pavel Hřebének z Březníka. Jeho dcera Dorothea pak vedla vítězný spor o majetek v Šemíkovících s Vikhartem z Výčap. Roku 1447 prodal Pertolt z Lipé svůj majetek v Šemíkovících bratrům Bohunkovi a Konrádovi z Miroslavi.

V druhé polovině 15. století byl největším pozemkovým vlastníkem v Šemíkovících opět rod vladků z Popůvek. Roku 1490 prodal 4 lány v Šemíkovících Zich z Popůvek Vilémovi z Pernštejna. K roku 1512 je připomínán Jan z Bezděkova a Šemíkovíc, roku 1520 pak Matuš ze Šemíkovíc. Vladkyové z Bezděkova se po Šemíkovících psali ještě dlouho, i když ves už nevlastnili.

Roku 1552 prodal Jaroslav z Pernštejna veškerý svůj majetek v Šemíkovících Janu Tavíkovskému z Tavíkovíc. V té době patřil jeden dům v Šemíkovících k panství Hornokounickému a půl dvora městečku Rouchovany. Kdy o tento majetek Rouchovany přišly není známo.

Během 17. století se majetkové poměry v Šemíkovících ustálili tak, že část vesnice patřila k panství Tavíkovskému a část k panství Moravskokrumlovskému. V roce 1775 žilo na tavíkovské straně 11 pololáníků, 9 čtvrtláníků a 14 domkářů, na straně moravskokrumlovské 2 celoláníci a 2 čtvrtláníci. Brzy po tomto datu se celá vesnice dostala na panství Tavíkovské. Stalo se tak za tavíkovské vlády Bohumíra z Ostašova. Ten se ovšem velmi zadlužil a v roce 1790 byl nucen panství prodat Bedřichovi z Fürstenberka. Ten zemřel roku 1815 a panství připadlo vdově po něm Josefě ze Žerotína. Po její smrti v roce 1857 dědil panství Fridrich z Fürstenberka. Jeho dědicové, Josef z Schafgotsche a Adéla z Herberštejna, prodali opět zadlužené panství roku 1867 Arturu ze Schnapperu. Po něm se stal majitelem Tavíkovíc, a tedy i Šemíkovíc, Robert Goldschmidt.

V letech 1869 – 1880 byly, tehdy Šamíkovice osadou Rouchovan v okrese Moravský Krumlov. V letech 1890 – 1950 byly samostatnou obcí v téže okrese. V letech 1961 – 1967 jako obec v okrese Třebíč; jako část Rouchovan jsou Šemíkovice vedeny od 1. ledna 1968. V roce 1961 byly Šamíkovice přejmenovány na Šemíkovice.

V roce 2019 byla na jihu šemíkovského katastru nad řekou Rokytou byly vyhlášeny přírodní rezervace – Knížecí seč a Výrova skála. Knížecí seč - přírodní rezervace Knížecí seč o rozloze 9,2 ha s přibližně hektarovým ochranným pásmem leží na jižním sva-

hu nad Novým mlýnem u Tavíkovíc. V rámci Kraje Vysočina se jedná o unikátní lokalitu rozvolněných světlých lesů a lesostepí s výskytem některých silně a kriticky ohrožených druhů rostlin a živočichů. V rezervaci nalezneme například orchidej vstavač nachový nebo nenápadný chruplavník větší. Lokalita hostí také početnou populaci ještěrky zelené a pravidelně zde hnízdí dudek chocholatý. V místě bylo pozorováno přes 40 druhů ptáků, žije zde také řada druhů brouků a motýlů.

Výrova skála - zvláště chráněné území nazvané Výrova skála najdeme v údolí řeky Rokytne jiho-východně od obce Šemíkovice. Přírodní rezervace představuje zachovalý soubor lesní vegetace teplomilných a suchých doubrav, dubohabřin a suťových lesů na skalnatých svazích. V nivě řeky Rokytne se pak nacházejí lužní porosty olšin. Území je cenné výskytem teplomilných rostlin a živočichů. Najdeme tady mimo jiné ještěrky zelené a užovky hladké, objevuje se kolem 60 druhů ptáků. Lokalita je hnízdištěm výra velkého nebo ohroženého strakapouda prostředního. Celková výměra přírodní rezervace Výrova skála je 24, 16 ha. Na katastru obce leží i tři mlýny.

Texlův mlýn

V roce 1672 je na mlýně připomínán mlynář František Borovský, mlýn měl jedno složení a asi 20 měr polí a luk. Krátce na to koupil mlýn Jiří Loupal se svojí ženou Kateřinou. po něm následoval syn Jakub Loupal (*1680 - †22. 1. 1723). Posledním mlynářem z tohoto rodu byl Ignác Loupal. Po smrti Ignáce Loupala mlýn přešel na Josefa Texla. Po něm následoval nejstarší syn Josef. Kolem roku 1901 se stal mlynářem Josef Texl, který ovšem padl v první světové válce, a mlynářem se tak stal jeho bratr Stanislav. Po něm následoval syn Stanislav Texl. Za něho byl v roce 1942 provoz mlýna zastaven. Dnes už nefunkční mlýn slouží jako obytný dům.

Šabatův mlýn

V pramenech je poprvé roku 1649 uváděn mlynář Jiří Zavadil a po něm jeho syn Lukáš Zavadil. Po něm vlastnil mlýn Jan Hlava a po něm Jakub Tichý, kterého vystřídali syn Josef a po něm vnuk Ondřej. Posledně jmenovaný prodal mlýn Josefu Piruchtovi z Heřmanic a koupil Spálený mlýn u Rešic. Mlynářský rod Tichých pocházel z Tulešic. Po něm zde hospodařil syn Josef Piruchta a od roku 1906 jeho vnuk Jan. Jan byl svobodný, a tak po něm dědily sestra Terezie a Josefa. Dcera Josefy Marie se provdala za Ladislava Šabatu z Medlic. Jejich syn Ladislav se v roce 1980

přestěhoval do Rouchovan a o té doby mlýn chátral a dnes je z něj zřícenina.

Bendův mlýn

První mlynář Václav Vodička je připomínán roku 1672. Po něm byl mlynářem jeho syn Andreas Vodička. Po něm se stal mlynářem Jan Benda. Pak se mlýn vrátil rodině Vodičkovým a od Josefa Vodičky koupil mlýn v roce 1795 Matěj Procházka. Následoval jeho syn Andreas Procházka, vnuk Martin. Následoval bratr Martina František Procházka. Jeho synem Františkem na mlýně skončil rod Procházek. V roce 1852 byl mlynářem Kašpar Nikolovský a v roce 1855 František Novák. Od roku 1865 mlýn nefungoval a stala se z něj hájenka.

Padlí vojáci v 1. světové válce

Štěpán Bojanovský se měl v Šemíkovici narodit v roce 1881. Ten rok se v Šemíkovici narodil, podle matriky, **František Bojanovský**, a to 11. srpna 1881 jako syn domkáře Františka Bojanovského. Jako jeho syn byl ovšem legalizován až 25. února 1889. Jeho matka se jmenovala Marie Klaudy a byla vdovou po domkáři Josefu Bojanovském ze Šemíkovíc. Do války šel s 39. domobraneckým praporem. V roce 1915 se stal nezvěstným kdesi na italské frontě. Prohlášen za mrtvého byl roku 1924.

Rudolf Bojanovský se měl v Šemíkovici narodit někdy v roce 1895. Matrika to ovšem nepotvrzuje. Najdeme ho ale na jiné stránce. Narodil se tedy v Šemíkovici 12. dubna 1888 a byl bratrem výše uvedeného Štěpána – Františka. I on byl legalizován až 25. února 1889. Rukoval k 99. pěšímu pluku a padl na ruské frontě 26. června 1915 po výbuchu granátu u lesa nedaleko vesnice Glinijany. V Glinijanech byl 26. června 1915 pochován.

Jakub Novák se narodil v Šemíkovici už 21. října 1867. Když začala válka bylo mu už skoro 47 let. Do války šel s vozatajským praporem č. 2. Zemřel 15. března 1916 ve vojenské nemocnici č. 1 ve Vídni. Pohřben byl ve Vídni XI. na ústředním hřbitově, oddělení 10, řada 36, hrob č. 125.

Leopold Popelka se měl v Šemíkovici narodit v roce 1888, ovšem v matrice není zapsán. Pravděpodobně se do Šemíkovíc přistěhoval nebo je jeho rok narození chybně uveden. Na ruskou frontu maširoval se znojenským 99. pěším plukem. Na ruském bojišti i padl, a to 29. října 1914 neznámo kde.

Jakub Škoda se narodil v Šemíkovici 16. července 1898, a to jako syn domkáře Jana Škody. Dostal se

k 99. pěšímu pluk a s ním pak italské bojiště. Tam padl (průstřel hlavy) na Monte Assolone 18. června 1918. Pohřben byl 20. června 1918 na kótě 946 u Cismon.

Ve vojenských materiálech jsou uvedeni dva Josefové Texelové ze Šemíkovíc. Jeden se měl narodit roku 1886 a druhý roku 1887. Jde ovšem o jednoho člověka, a to o **Josefa Karla Texla** narozeného v Šemíkovících 9. března 1886 do rodiny mlynáře Josefa Texla. Před válkou byl pachtýřem Spáleného dvora v Rešících. Dne 21. února 1911 se v Horních Kounicích oženil. Bojoval na ruské frontě s 99. pěším plukem. Od 1. dubna 1915 byl nezvěstný. Toho dne odeslal poslední dopis z fronty. Zmizel u vesnice Wolla. Den, kdy dal o sobě poslední zprávu pak Krajský soud ve Znojmě 25. října 1923 určil jako úřední den jeho úmrtí.

Johann Traxler se narodil v Šemíkovících jako syn Johanna Traxlera 2. června 1876. Do války šel s 38. domobraneckým praporem. Dne 22. listopadu 1914 zmizel u vesnice Lysa Gora či Maskow a stal se nezvěstným. Za mrtvého byl prohlášen 5. prosince 1914.

Karel Kopeček se v Šemíkovících narodil 6. ledna 1898 jako syn nádeníka Josefa Kopečka. Na italskou frontu se dostal s 99. pěším plukem. Zemřel 12. září 1918 v polní nemocnici č. 208 v Piovega di Sotto na následky zranění po střelné ráně do plic a do hlavy. Pohřben byl na vojenském hřbitově II. v Piovega di Sotto, hrob č. 25.

Legionáři

Ze Šemíkovíc pocházeli i čtyři legionáři. **Vojtěch Kovář** se v Šemíkovících narodil 14. února 1897 jako nemanželský syn Aloisie Kovářové. Živil se jako švec. Nejprve sloužil u 24. zeměbraneckého pěšího pluku a později u 37. zeměbraneckého pěšího pluku. Do zajetí padl 20. srpna 1917 u Auzza na italské frontě. Do legií si podal přihlášku 8. března 1918 ve Vittorii a přijat byl 17. dubna 1918, a to k 34. pěšímu pluku. Demobilizován byl 8. ledna 1921 a hned 31. května 1921 se oženil s Marií Dufkovou ze Skryjí.

V Šemíkovících se narodil i legionář **Jan Novák**, a to 5. dubna 1895 jako syn nádeníka Jakuba Nováka. Před válkou se živil jako zedník a do války maširoval se znojemským 99. pěším plukem. Do zajetí upadl 3. září 1916 u Kovelu. Přihlášku do legií si podal v Minské gubernii a přijat byl 9. července 1917. Zařazen byl k 1. střeleckému pluku. V září 1918 zmizel a byl prohlášen za nezvěstného. Po válce pak za mrtvého.

Josef Novák se v Šemíkovících narodil 24. července 1897 do rodiny domkáře Františka Nováka.

Do války odešel s 24. zeměbraneckým pěším plukem. Zaját byl 7. června 1917 u Lucku. Do legií se přihlásil v Bužance u Žitomiru a přijat 29. prosince 1917. Sloužil u 3. střeleckého pluku. Demobilizován byl 3. září 1921. Do Československa se vrátil s manželkou Natálií narozenou 2. srpna 1898. Nevíme, zda zatím byl rozvod nebo smrt manželky, ale 8. října 1926 se Josef Novák znovu oženil, tentokrát s Marií Traxler ze Šemíkovíc. Zemřel 18. prosince 1960 a pohřben je v Rouchovanech na hřbitově.

Josef Novák, toho jména druhý, se v Šemíkovících narodil 3. března 1884 jako syn domkáře Karla Nováka. Dne 18. října 1909 se v Jaroměřicích nad Rokytnou oženil. Před válkou byl dělníkem a žil nejprve v Litovanech a později v Hrotovicích. Na ruské bojiště zamířil s 99. pěším plukem a zajat byl už 6. září 1914 u Zamošče. V Kyštymu se 21. června 1918 přihlásil k legiím a hned toho dne byl zařazen k 3. střeleckému pluku. Demobilizován byl 11. září 1920.

Stanislav Texl se narodil 6. října 1894 v Šemíkovících jako syn mlynáře Josefa Texla. Je tedy bratrem výše uvedeného Josefa Karla Texla. Na frontu maširoval s 25. zeměbraneckým pěším plukem. Do zajetí padl 28. března 1915 někde v Karpatech. Přihlášku do legií podal v Čujkově u Chersonu. Zařazen do legií, konkrétně k 7. střeleckému pluku, byl 1. srpna 1917. Do vlasti se vrátil 29. července 1920. Dne 30. dubna 1924 se oženil s Marií Valachovou. Zemřel v roce 1989 a je pohřben na hřbitově v Rouchovanech.

Vítězslav Nezval

Narodil se v učitelské rodině v Biskoupkách. Od roku 1903 žila rodina v Šemíkovících, kde se otec Vítězslava Nezvala stal učitelem. Vítězslav tu navštěvoval jednotřídní školu. Od roku 1911 studoval gymnázium v Třebíči, které dokončil roku 1919. Za první světové války byl odveden, ale po dvou měsících byl z armády propuštěn. Jeden semestr studoval právnickou fakultu v Brně, pak přestoupil na filozofickou fakultu v Praze, ani tuto školu nedokončil.

Roku 1922 vstoupil do Devětsilu, v jeho rámci se podílel na založení poetismu. Roku 1924 vstoupil do KSČ. Pracoval v redakci Masarykova slovníku naučného (tajemník), krátce byl i dramaturgem Osvozeného divadla. Publikoval v Rudém právu, Tvorbě, Odeonu, Nové scéně, Lidových novinách atd.

Po druhé světové válce byl velmi aktivní v KSČ, získal řadu oficiálních poct a funkcí. Jeho tvorba se stal synonymem socialistického realismu.

Básnické sbírky se dělí mezi poetismus, surrealistu a socialistický realismus. Mezi nejvýznamnější sbírky či básně patří jistě Podivuhodný kouzelník, Edison, Absolutní hrobař, Zpěv míru, Z domoviny a další. Věnoval se i próze – Valerie a týden divů (v roce 1970 zfilmováno), Anička skřítek a Slaměný Hubert (v roce 1983 natočeno jako večerníček). Znamé jsou i divadelní hry – Milenci z Kiosku, Manon Lescaut a další.

Některé jeho básně byly i zhudebněny, zpívali je například Hana Hegerová, Helena Vondráčková, Lenka Filipová, Jitka Molavcová, Ladka Kozderková, Milan Drobný, Jan Spálený, Karel Plíhal, Petr Ulrych či Marek Eben.

Vítězslav Nezval zemřel na kombinaci spály a infarktu 6. dubna 1958 v Praze. Pohřben je na Vyšehradském hřbitově.

O Šemíkovcích do našeho Zpravodaje přispěl

Petr Chňoupek z Horáckých novin.

Sport

Dálkový pochod krajem Vítězslava Nezvala - Rouchovanská 25

Vážení spoluobčané a přátelé turistiky, v sobotu 5. 9. 2020 se v netradičním termínu uskutečnil již 44. ročník Dálkového pochodu krajem Vítězslava Nezvala – Rouchovanská 25. Počasí pro turistiky bylo ideální a počet účastníků pochodu předčil očekávání pořadatelů. Jsme velmi rádi, že nedošlo k přerušení dlouhé historie tohoto pochodu a ten se mohl v náhradním zářijovém termínu uskutečnit. Velmi si vážíme účasti našich přátel z Klubu českých turistů z Třebíče, kteří za námi přijeli i v letošním roce. Celkem se pochodu zúčastnilo 180 turistů. Vedení všech tras (kromě 5 km) kolem rybníku Stejskal a dále po polních a lesních cestách ke škole v Šemíkovcích je již zažité. Nové vedení tras, které znamená možnost vyhnout se frekventované silnici (původní trasy vedly v úseku Rouchovany – Šemíkovice po silnici) a současně se projít po pěkné a turisticky atraktivní cestě kolem rybníka Stejskal, se stále ukazuje jako správné rozhodnutí. Nejvíce účastníků se opět vydalo na trasu 7 km a využily ji především rodiny s dětmi. Stejně jako v minulých letech se vysoký počet turistů vydal na trasu 15 km. Také v letošním roce bylo na trase 25 km nutné obejít Nové Dvory z důvodu již vybudovaného rybníka, který se nachází na soukromém pozemku. Mapy, diplomy a další propagační materiály jsou vytvářeny a tisknuty v Třebíči. Poděkování patří firmě RELATIVE, jejíž grafici jsou autory vykreslení značení do barevných map a jsou také autory upravených verzí původních materiálů, které všichni účastníci obdrží na startu pochodu. Díky souhlasnému stanovisku a finanční podpoře obce je stále možné vydávat všem turistům přehledné barevné mapy, diplomy a další materiály související s pochodem a odkazem V. Nezvala. Na všech stanovištích (kromě stanoviště Šemíkovice – škola) bylo možné zakoupit drobné občerstvení (pivo + nealkoholický nápoj). V letošním roce bylo možné vyzkoušet si střelbu z ručních palných zbraní na střelnici

u Šabatova mlýna, přes kterou vedou trasy 10 a 15 km. Nejvytíženějším kontrolním stanovištěm byl opět Texlův mlýn, kterým procházejí všechny trasy kromě 25 km. Na tomto stanovišti si všichni mohli opět špekáček a stejně jako na ostatních stanovištích si zakoupit nápoj. Jsem velmi rád, že se stále nacházejí dobrovolníci, kteří jsou ochotni pomoci s obnovou místního turistického značení. Proznačení tras v letošním roce prováděli: Milan Svoboda, Lukáš Holubář, Milan Vlasák a Jiří Voborný. Rád bych na tomto místě poděkoval majiteli pozemků v okolí Šabatova mlýna panu Dočkalovi, který každoročně v den konání pochodu umožňuje turistům průchod přes svůj pozemek, na kterém se nachází střelnice, za ochotu, úpravu cest a zpestření pochodu střeleckými aktivitami pro jeho účastníky. V letošním roce se podařilo bez vážnějších problémů zajistit personální obsazení kontrolních stanovišť, za což patří všem dobrovolníkům velké poděkování. Rád bych také poděkoval žákům základní školy v Rouchovanech pod vedením paní učitelky Dobešové a paní učitelky Klimešové, kteří se starali o stanoviště Šemíkovice – škola, start a cíl. Děkujeme také TJ Sokol Rouchovany za poskytnutí zázemí pro start pochodu. Tradičně velmi dobrá spolupráce s rouchovanskými dobrovolnými hasiči nám umožnila zajistit občerstvení a personální obsazení ostatních kontrolních stanovišť, za což jim také patří velké poděkování.

Rádi bychom na tomto místě upřímně poděkovali vedení obce Rouchovany za finanční podporu a maximální vstřícnost při pořádání této akce. A v neposlední řadě patří poděkování všem, kteří neváhali a přišli prožít krásný den plný pěší turistiky v nádherném kraji Vítězslava Nezvala. Těšíme se s vámi na setkání při dalším, 45. ročníku pochodu Rouchovanská 25.

Za organizátory akce
Jiří Voborný

(Ne) Fotbalový rok 2020

Co napsat o letošním roce z pohledu fotbalového dění v naší obci a v našem klubu? To nebyl jednoduchý úkol.

V měsíci lednu rozjel náš A-tým standardní zimní přípravu ve sportovní hale a před plánovaným zahájením jarní sezóny odehrál několik přípravných zápasů na umělkách v Jaroměřicích a Třebíči. Hráči byli odhodlaní zúročit dobré podzimní výsledky, kdy si v čele třetí třídy vybojovali pětibodový náskok i na jaře, udržet první místo a postoupit do Okresního přeboru.

Další dění, které započalo v měsíci březnu všude kolem nás, všichni dobře znáte a z hlediska fotbalu není o čem psát. Jediné, co nás udržovalo v napětí, bylo očekávání o rozhodnutí, zda nám OFS přiřkne postup nebo ne.

Za velkou chybu považujeme, že fotbalový svaz (FAČR) nepřijal jednotné rozhodnutí o výsledku fotbalových soutěžích na všech úrovních, ale ponechal tento úkon na nižších instancích, a tak se v některých krajích a okresech postupovalo a sestupovalo, někde byly soutěže anulovány. Asi jak se to komu v řídicích složkách, kde sedí zástupci některých klubů, hodilo.

Na Třebíčsku se bohužel uplatnila druhá varianta, takže nám opět zůstal „černý Petr“.

Po uvolnění opatření sehrál náš tým několik přípravků a v srpnu vstoupil do nového ročníku. Byť oslaben o některé opory, ale s novým kormidelníkem na trenérském postu Františkem Babykou odehrál podzimní zápasy velice dobře a drží na čtvrtém místě naději na postup i v tomto soutěžním ročníku.

Jenže.... soutěž není ani v polovině, mužstva mají různý počet odehraných zápasů.... a co bude na jaře?

Nikdo z nás, ani pamětníků, nezažil něco podobného. Je to velká nejistota. A to se „bavíme“ pouze o vesnickém fotbalu....

Snad ještě hůř dopadl náš fotbalový kroužek dětí. Kluci a holky si letos do balónu opravdu moc nekopli. To, že děti nesportují není vůbec dobré, ale chápeme situaci, která panovala a stále bohužel z hlediska pandemie Covidu panuje.

V lednu jsme uspořádali v kinokavárně 19. Fotbalový ples, opět byla výborná, jak rádi říkáme „rodinná atmosféra“, díky přátelům a sponzorům jsme mohli nabídnout hodnotné tomboly a třešničkou na dortu byl na pódiu skvělý Orfeus.

Rádi bychom vás prostřednictvím Zpravodaje pozvali na jubilejní, v pořadí již dvacátý ples našeho klubu, ale s největší pravděpodobností následující plesová sezóna vezme za své.

Těšíme se i na to, že se znovu naplní tribuna našimi skvělými fanoušky a nenastane situace, jak při posledním odehraném zápase letošního podzimu proti Kouřtům, kdy museli naši věrní fans načuhovat přes plot.

Jedna z věcí, která nám opravdu přinesla radost, bylo na některé zápasy obnovení dopravy mužstva a fanoušků autobusem, což se setkal s velice kladným ohlasem.

COVID-19 nám zkomplikoval problémy v řízení klubu, jelikož jsme měli mít letos volební valnou hromadu a tu jsme museli již několikrát odložit. A také nám zhatil příjezd našich přátel z německého Fuchshainu.

Děkujeme našim fanouškům, OÚ a všem, kteří nás v roce 2020 podporovali.

Přejeme vám klidné a radostné prožití Vánočních svátků, hodně úspěchů a především pevného zdraví v následujícím roce a vzájemně doufejme, že bude lépe.

Za 1. SK Rouchovany, z. s.

Milan Svoboda
předseda klubu

TJ Sokol Rouchovany

Vážení spoluobčané, naše TJ Sokol Rouchovany má v letošním roce 118 členů.

Oddíl florbalistů je nejpočetnějším oddílem. Bratr Michal Křivánek, který získal akreditaci cvičitele, vede minižáky a žáky.

Bratr Jiří Macháček trénuje dorostence a dospělé.

Pro florbalisty byly zakoupeny mantinely do sportovní haly ZŠ.

Začátkem roku se rozběhly všechny tréninky výše zmiňovaných týmů, dále i dvou nohejbalových mužstev a oddílu stolního tenisu.

Jako každým rokem nacvičovaly oba divadelní soubory - činoherní a loutkový svá přestavení.

Epidemie COVID 19 všechny sportovní a kulturní akce přerušila. Vzhledem k této skutečnosti se neuskutečnily ani Svatováclavské hody.

8. října „DEN SOKOLSTVA“ jsme připomněli v naší vývěsce na náměstí.

ČOS souhlasí s odprodejem majetku - sokolovny do vlastnictví obce Rouchovany. Tato záležitost je v současné době v jednání.

Chtěl bych tímto poděkovat za spolupráci starostovi obce Ing. Vladimíru Černému, všem zastupitelům obce Rouchovany i zaměstnancům obecního úřadu.

Dále také za spolupráci SDH Rouchovany, všem členům TJ, především vedoucím oddílů a aktivním členům.

Rád bych na tomto místě také poděkoval setře Miladě Jonášové a bratru Františkovi Novákovi za obětavou práci pro Sokol Rouchovany.

Přeji Vám hodně zdraví a těším se na další spolupráci snad již bez omezení a roušek.

Lubomír Palát
starosta TJ Sokol Rouchovany

Myslivecký spolek Rouchovany

Letošní rok byl i pro nás velice extrémním. Po zimě nastoupilo velmi brzké a suché jaro s vysokými teplotami. Následné deštivé počasí zanechalo stopu na prvních jarních vrzích u zajíců, ale také i u snůšek, především u bažantů a koroptví. Všechna tato drobná zvěř však tyto ztráty brzy dohnala náhradními pozdějšími vrhy a snůškami, které směřovala hlavně do vyšších krytin, které byly letos s docela opožděným termínem. Však to také později řádně dohnala. Nám tak ale opět přibyla starost, jak efektivně tuto mladou drobnou, ale i spárkatou zvěř vyhnat z ploch plánovaných k sečení a zabránit tak jejich zbytečným úhynům.

Poprvé jsme proto letos vyzkoušeli místo prohánění porostů lovecky upotřebitelnými psy, jinou metodu a to pokládání pachových odpuzovačů zvěře. Jedná se o smotky z dřevěných hoblin, do kterých jsme napouštěli pachový koncentrát k odpuzování zvěře. Jelikož nikdy přesně nevíme, kdy a která plocha bude sečena, tak jsme se rozdělili na skupiny a všechny plochy určené k sečení jsme prošli a ošetřili v jednom termínu, s určitým časovým náskokem před samotným sečením. Výsledek byl takový, že tyto plochy se sklízely neplánovaně, dle počasí v rozsahu třech týdnů a zvěř tak mohla s dostatečným předstihem tyto plochy opustit, popřípadě na ní brát paši pouze krátkodobě a v nejistých intervalech. Při kontrolních pochůzkách posečených ploch jsme následně zjistili, že námi ošetřené plochy nevykazovaly žádný úhyn při sečení na zvěři. Termovizi tato metoda ovšem nenahradí, ale výsledky nás příjemně překvapily. Zvěř se

pak na tyto plochy začala vracet, až když se dřevěné smotky rozpadly a nevylučovaly tak žádný pach.

Co nás však čekalo později, by si netroufnul odhadnout nikdo z nás.,, Covid“ a veškeré s tím spojené problémy zasáhly i náš spolek. Brigády jsme prováděli za daných omezených doporučení, ale i tak jsme pomohli při sběru kamene, při zakrývání silážních jam a dalších činnostech. Schůze jsme omezili na minimum. Náš společný hon jsme také provedli v omezeném režimu, samozřejmě bez tradiční Poslední leče. Každý z nás tato opatření bral se vší vážností, neboť zdraví nás všech, ale i našich rodin je přednější. Bohužel život je krátký, doba je taková jaká je a my jsme se nemohli ani rozloučit s mysliveckými zvyky a tradicemi s naším dlouholetým členem panem Vlastimilem Vacuškou. Určitě by si to zasloužil.

Avšak vše zlé jednou poleví a my se tak dál budeme starat o zvěř v naší honitbě v době nouze. Máme nachystanou sušenou vojtěšku, kvalitní jádro a granule s vitamíny. Dále budeme doplňovat vodu v napajedlech a starat se po celý rok o zvěř, jako řádní hospodáři.

To, že nebudeme moci uspořádat 15. 1. 2021 tradiční Myslivecký ples nás mrzí, ale věříme, že společných chvil s Vámi zažijeme ještě dost a to při příjemnějších příležitostech.

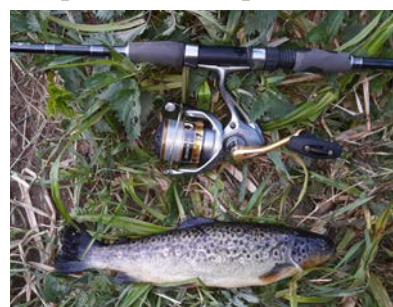
Dovolte mi popřát našim členům, ale i Vám všem krásné vánoce, hodně zdraví, štěstí a osobní pohody do Nového roku 2021.

Myslivosti zdar!

Za MS Rouchovany Jaroslav Novák ml.

Moravský rybářský svaz, z. s, p. s. Rouchovany

Při poohlédnutí za rokem 2020, který byl asi pro všechny hodně zvláštní, se pokusím najít ty pozitivní věci. Na jaře nám začalo konečně pořádně pršet a všechny rybníky a hlavě řeky, potoky a vodoteče se postupně vrátily do normálu. Mám pocit, že to bylo „za pět dvanáct“, protože v letech minulých to vypadalo, že u nás bude

za pár roků Sahara. Naštěstí se tak nestalo a rybářskému řemeslu se v tomto roce poměrně dařilo. V podzimních výloveh našich

chovných rybníků jsme nalovili slušné množství Kapra, Lína, Štiky a Amura. Tyto ryby spolu s další nakoupenou násadou byli vysazeni do revírů, Rokytná 3 a Rokytná 3A, které obhospodařujeme. Jediná věc, která se nám nepovedla uskutečnit, jsou dětské rybářské závody na Luži. Věřím, že v roce 2021 se závody uskuteční a termín závodů dáme zavčas vědět. Koncem měsíce února 2021 nás čeká výroční členská schůze a začátkem března školení nových členů. Termíny budou opět včas zveřejněny. Nezbyvá mi, než všem popřát krásné a klidné Vánoce, hodně zdraví, štěstí a sil do nového roku.

PETRŮV ZDAR

Za MRS z. s., pobočný spolek Rouchovany Vojtěch Pohanka ml.

Společenská kronika 2020

Počet obyvatel Rouchovan a Šemíkovic je celkem 1 169.

V letošním roce mnoho našich občanů oslavilo významná životní jubilea a tímto jim dodatečně přejeme všechno nejlepší, hodně štěstí, pevné zdraví a mnoho životní pohody.

Rok 2020 v Rouchovanech a Šemíkovících:

Narodili se:

Klementová Marie
Tesař Jiří
Hruška Michael
Pejcharová Aneta
Pavlíková Nela
Škarabela Matěj
Souralová Stella

Kocmánek Tomáš
Severinová Zuzana
Vitámvás Adam
Bláha Jan
Hnízdil Martin
Křižan Michal
Klinerová Monika

Rozloučili jsme se:

Kalinová Věra
Petřeková Anna
Pospíšil Ludvík
Lukeš Antonín
Pavlásek Jiří
Bělík Jaroslav
Klímová Olga

Soukup Jiří
Vacuška Vlastimil
Tručka Jiří
Kopečková Františka
Pokorný Ivan
Pachrová Marie

Redakce obecního zpravodaje děkuje všem
příspěvatelům za články a fotografie,
které poskytli pro aktuální vydání.

*Všem pozůstalým rodinám přejeme hodně síly k překonání toho jediného, co nemůžeme nikdy změnit.
Přijměte naši upřímnou soustrast.*

(údaje uváděné v této rubrice jsou k 8. 12. 2020)

Akce v Rouchovanech

Prosinec 2020

Troubení na návsi ZRUŠENO!

Půlnoční přípitek s ohňostrojem ZRUŠENO!

Leden 2021

Myslivecký ples ZRUŠENO!

Fotbalový ples ZRUŠENO

O konání dalších akcí vás budeme včas informovat!

Poděkování

Již 4. Ročník největší celonárodní sbírky vánočních dárků pro chudé a opuštěné děti probíhal již tradičně i u nás v Rouchovanech.

Sbírku organizuje Diakonie Českobratrské církve evangelické. V Rouchovanech sbíráme dárky v době adventu na místní faře. Děti s pomocí rodičů zabalí dárek z věcí, které by i jim udělaly radost. Krabici zabalí do vánočního papíru a napíší na ni, jestli je pro holčičku nebo pro kluka. Dárky pak putují pod stromeček do dětských domovů, azylových domů nebo do terénu ke všem znevýhodněným dětem.

Chtěla bych tímto způsobem poděkovat všem z Rouchovan a okolí, kteří byli tak hodní a dárky přinesli. Nasbíralo se kolem 200 darů a v dnešní těžké době udělají velkou radost dětem od miminek až po ty velké.

Také chci poděkovat panu faráři za poskytnutí prostor pro skladování krabic.

Těšíme se, že i v příštím roce 2021 bude mezi námi hodně dobrých lidí, kteří budou chtít rozzářit radostí oči těch dětí, které nemají na své životní pouti tolik štěstí.

M. Chvátalová